

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

1.	Todas as nenas do barrio i eu por se-la máis bonita	tan casadas tein familia <i>yo soy lindo</i> salí la máis afligida
2.	qué ch'hei facer miña filla non se- lo conde do barrio	pra ti non hai compañía <i>yo soy lindo</i> ta casado e tén familia
3.	mande llamarlo ay mi padre que veñ'a acá de contado	da súa part'e da miña <i>yo soy lindo</i> otro remedio no tendría
4.	llegó el conde a palacio qué quiere su majestad que máte-la túa muller	sin saber a lo que iba <i>yo soy lindo</i> qué quiere su señoría <i>yo soy lindo</i> e que cases coa mía filla
5.	llegó el conde a su casa mándam'ó rei que te mate	más triste que se había ido <i>yo soy lindo</i> pra que case ca súa filla
6.	mama meu neniño mama que mañana destas horas	esta leche de zamargura <i>yo soy lindo</i> verasme na sepultura